

Argençola

Situat a ponent de la comarca, al límit amb les terres de la Segarra i la Conca de Barberà, els seus habitants es reparteixen entre el nucli d'Argençola i els veïnats de Carbasí, Clariana, Contrast, la Goda, Plans de Ferran, Porquerisses, Albarells i Rocamora.

Hi ha unanimitat entre els filòlegs d'afirmar que un tros de terra que hom llaurava pel preu d'un argenç o moneda de plata fou el concepte que va donar nom a l'actual Argençola.

El nucli principal de la població s'alça altiu dalt del turó des del qual es gaudeix d'una de les vistes més excepcionals de la Catalunya central. En sortir el sol les façanes de les cases, que s'escampen esglaonades seguint la falda de la muntanya, ben orientades buscant la llum i l'escalfor del dia, s'albiren des d'arreu, clares i nítides vers l'horitzó i, ja cap al tard, la seva silueta retallada sota les darreres espurnes de llum, s'adorm lentament fins desaparèixer de la nostra mirada fins l'endemà.

Argençola és com una fita natural que assenyala la divisió entre les planes de ponent i la conca d'Odena. També és històricament un dels baluards del límit de les possessions cristianes, és a dir, la frontera amb Espanya (així eren denominades i conegudes les terres de la península ocupades pels sarraïns vers el període medieval).

I avui manté la seva singular identitat. Argençola no és un lloc de pas, cal fer l'esforç d'apropar-s'hi, però realment el visitant es veu recompensat.

